

DE HAASNOOTJES IN HORSLEYS GREEN

Horsleys Green, augustus 1994

Lieve familie, vrienden en bekenden,

Ergens tussen London en Oxford in het groene glooiende landschap van midden-England ligt 'the Wycliffe Center'. Het centrum vormt een vreemde eend in de bijt van het gehucht 'Horsleys Green'. Op het centrum verblijven mensen uit de meest verre streken en oorden, en het is bijna bijzonder om een 'gewone Engelsman' tegen het lijf te lopen. Wij zijn ook op dit Wycliffe centrum. In deze brief willen we jullie vertellen wat we hier doen en wat onze indrukken zijn.

Het begin

Sommigen van jullie weten nog niet dat we hier zitten, laten we dus maar bij het begin beginnen. We volgen hier bij Wycliffe een cursus die te maken heeft met Bijbelvertalen. Zoals velen van jullie weten, zouden we graag Bijbelvertaalwerk willen gaan doen. Er zijn nog veel (minderheids) talen waarin de Bijbel nog niet - of nog niet helemaal - is vertaald.

Omdat wij geloven dat de zedings-opdracht van Jezus nog steeds geldt ('maakt al de volken tot mijn discipelen'), willen wij graag dit vertaalwerk doen - in opdracht van de Heer en ten dienste van onze medemens.

Op dit moment zijn we bij Wycliffe aan het solliciteren om aangenomen te worden als 'member in training' (kandidaat in opleiding). Bij de sollicitatie-procedure hoort dat we

de cursus waar we nu mee bezig zijn met goed gevolg afleggen. Het is de bedoeling dat we in januari 1995 horen of we als kandidaat zijn aangenomen. Daarna is het nodig dat je nog drie cursussen volgt (van oktober tot juni). Als het (o.a. financieel) mogelijk is, zouden we in het najaar van 1995 deze vervolgcursussen willen doen. Waar willen we dan vertaalwerk gaan doen? Op dit moment kunnen we alleen nog maar zeggen dat we ons oriënteren op Ethiopië. In dit alles willen we afhankelijk zijn van onze hemelse Vader; we vertrouwen dat Hij ons leven leidt en dat Zijn weg de beste is.

DE 5 KENMERKEN VAN 'UNCLE CAM'.

De grondlegger van Wycliffe, William C. Townsend, gaf vijf kenmerken van de Wycliffe-organisatie:

- 1. Pionieren: bereiken van onbereikte volken.**
- 2. Bijbelvertaalwerk als belangrijkste taak.**
- 3. Een professionele aanpak.**
- 4. Dienstbaarheid boven alles.**
- 5. Vertrouwen op God voor zaken die onmogelijk lijken.**

Een gemiddelde dag

We willen jullie nu wat meer vertellen over de cursus en over het verblijf hier. Laten we eens een 'gemiddelde dag' nemen. Op ongeveer half zeven begint ons wekkertje irritant te piepen, en worden we geacht het bed te verlaten. Jaap springt dan meestal snel onder de douche, en de rest van de familie kleedt zich aan of wordt aangekleed. Om 7 uur zitten we dan min of meer fris aan het 'alle soorten cornflakes-ontbijt'. Om 8.15 uur brengen we de boys naar de kinderopvang en pakken we onze spullen voor de lessen. Klokslag half negen begint het 'morgen-gebed', verzorgd door een staflid of een student. Daarna hebben we les tot half één en dan weer van half drie tot half zes. 's Avonds hebben we ieder apart nog een half uurtje 'phonetics production' (vrij vertaald: hoe krijg ik een beetje fatsoenlijk de meest onmogelijke klanken uit m'n mond). Tot nu toe hebben we ons vooral met drie vakken beziggehouden: grammatica, sociolinguïstiek en fonetiek. Bij grammatica bekijken we hoe talen in elkaar zitten: uit welke 'bouwstenen' zijn ze opgebouwd, en hoe kun je een goede beschrijving maken van zo'n opbouw. Het leuke van dit vak is dat je voorbeelden krijgt uit veel verschillende talen. Bij sociolinguïstiek hebben we allerlei vragen besproken rond 'taal en samenleving' (bv. wat zijn dialecten?, hoe reageert groep A op het dialect van groep B? en wat is goed overheids-beleid als het gaat om minderheidstalen?). En bij fonetiek leren we een soort basis-pakket van klanken. Met dit basis-pakket moet je alle klanken in een taal kunnen beschrijven. Elke klank krijgt een 'dure' omschrijving. (Een Katwijkse voorbeeld: een kattedkse 'w' (bv. in whèè) heet hier een 'voiced labial-velar approximant with egressive lung air', me dunkt!). We moeten deze klanken kunnen horen en kunnen maken. Het is moeilijk om op papier een voorbeeld te geven; vraag maar eens om een demonstratie als we weer thuis zijn. We beginnen nu ook met het vak 'language learning' (hoe leer je een vreemde taal). De laatste twee weken van de cursus gaan we de theorie van dit vak in praktijk brengen: met behulp van een niet-europese taal-informant proberen we dan iets van de taal van die persoon te leren. Wij hopen dan wat Amhaars te gaan leren, want er loopt hier ook een Ethiopische taalhelpster rond.

Mochten jullie inmiddels het idee krijgen dat wij hier nogal druk zijn, dan is dat niet helemaal onjuist (om de Engelse manier van spreken over te nemen). Het is niet altijd gemakkelijk om binnen de 24 uur van een dag tijd te vinden voor stilte, voor de kinderen en voor elkaar, als je dit nog moet lezen, en die opdracht nog moet doen, en eigenlijk ook nog... We zijn erg blij dat we de zaterdag en zondag hebben om bij te komen en iets van de omgeving te bekijken. We hebben een keer de kerk van West-Wycombe bezocht. Het bijzondere van deze kerk is de gouden bal op de toren. Joël heeft op de toren gestaan.

En verder...

We hadden het over de vrije zaterdag. Normaal kunnen we dan flink uitslapen, want het ontbijt is pas om..... 8 uur! Enkele weken geleden echter, op onze heerlijke vrije zaterdag stonden we om 6 uur des morgens in nachthemd al buiten ons gebouw. Er was brandalarm! Jaap greep in eerste instantie nog naar de wekker, maar het geluid hield niet op. Dat betekent: kinderen uit bed halen en naar buiten. Op weg naar het verzamelpunt (fire assembly area) bleek dat het loos alarm was, dus mochten we weer terug naar bed. Het is wel aardig te zien dat op zo'n moment alle maskers af gaan: kleine oogjes en een slaperig gezicht is een internationaal verschijnsel!

Internationaal

Over internationaal gesproken. Onze cursus wordt ook gevolgd door Paul uit Kameroen, Benezeri uit Uganda, Nori uit Japan, Ejvis uit Albanië, Hielkka uit Finland, Heesuk uit Korea, en zo kunnen we nog wel even door gaan.

Nursery

De verzorging van Jesse heeft ook een internationaal tintje: zijn 'juf' op de crèche komt helemaal uit Kameroen! Jesse heeft het trouwens prima naar zijn zin op de crèche. Elke week krijgen we een 'nursery note' met daarop: 'no problems' en de bijzonderheden van de week. Met Joël gaat het nu redelijk goed op de 'club'. In het begin werd hij boos op andere kinderen omdat hij ze niet kon verstaan en andersom. Maar nu gaat het steeds beter en hij leert steeds meer Engelse woorden en zinnen (zijn uitspraak vertoont nog wel wat andere invloeden: 'das one' = that one). Joël is pas met de club naar de dierentuin geweest; dat was een groot feest, natuurlijk.

Naast alle aandacht voor de studie hebben we ook momenten van bijbelstudie, zingen en gebed ('chapel'). We hebben ook een dag van gebed meegemaakt: geen lessen, maar tijd voor gebed en bezinning. Wij deden mee met een groepje dat bad voor de situatie in Oost-Afrika. Ons groepje werd geleid door Lovey, een Ugandese vrouw. Het was prachtig en indrukwekkend hoe zij op Afrikaanse wijze het gebed - afgewisseld met zang - leidde. We zongen ter inleiding op de gebeden een liedje dat nog lang in ons hoofd bleef hangen: 'If you believe, and I believe, and we together pray. The Holy Spirit will come down and Africa will be saved'.

We hebben jullie nog niet eens verteld over de lekkere toetjes hier, en over de 'zendelingen-boetiek' met achtergelaten kleding, en over de 'Dutch meetings', maar de ruimte in deze brief is op. We hopen jullie binnenkort weer te zien en dan praten we wel verder.

Tot ziens en de hartelijke groeten van **Mirjam, Jaap, Joël en Jesse Haasnoot.**